

pligtige og derefter lade den Erstatning, som maatte blive ydet, komme til Fradrag i Renten efter foranstaaende Regler.

I §§ 42—44 omhandles *Invalideforsikringsfonden*, og det bestemmes i Stykke 1, at dens Midler tilvejebringes ved Invalidepræmier fra de forsikrede og Bidrag fra samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere. (Statens og Kommunernes Bidrag indgaar altsaa ikke i Fonden). Præmiernes og Arbejdsgiverbidragenes Beløb, der ændredes i 1927, foreslaas nu atter ført tilbage til de ifølge Loven af 1921 gældende.

Lovforslaget bestemmer følgende:

Invalidepræmien fra de forsikrede erlægges i Alderen mellem 18 Aar og 60 Aar og fastsættes saaledes:

Personer, der er indtraadt i Forsikringen inden det fyldte 25. Aar, betaler 5 Kr. 40 Ø.

Personer, der er indtraadt efter det fyldte 25. Aar, men inden det fyldte 33. Aar 7 — 80 —

Personer, der er indtraadt efter det fyldte 33. Aar, men inden det fyldte 40. Aar 10 — 20 —

Personer, der er indtraadt efter det fyldte 40. Aar, betaler en af Direktøren for Sygekassevæsenet fastsat Præmie, der beregnes paa et af Socialministeren godkendt Grundlag.

Personer, der først ved denne Lov har faaet Adgang til at indtræde i Forsikringen, og som inden den 1. April 1932 benytter sig af denne Adgang, betaler uden Hensyn til Alder 5 — 40 —

Personer, der ifølge § 36 ikke er forsikret mod Invaliditet, erlægger ingen Præmie.

Saa fremt en invalideforsikret Person udtræder og senere genindtræder i Forsikringen, skal den ham paahvilende Præmie derefter beregnes efter hans Alder paa Genindtrædelsens Tidspunkt.

For saa vidt der anerkendes en Sygekasse for et Omraade, for hvilket der ikke den 1. Oktober 1921 bestod nogen anerkendt Sygekasse, kan Socialministeren bestemme, at samtlige Personer, der ved Anerkendelsen indtræder i Forsikringen,